

EL TEMPS. — A Catalunya: Temps molt variable amb cel mig núvol i cobert, i alguns clars isolats a l'Alt Empordà, Andorra, Vall d'Aran i Tremp. Els vents en general són fluïdors del sud-est al Tarragonès i Priorat i del nord-est al sector Nord de la resta de Catalunya.

Temperatura màxima, 14 graus a Seròs, Tarragona i Tortosa; mínima, 13 graus sota zero a l'Estangentó.

PERSISTEIX LA VIOLENTA OFENSIVA REBEL

LES TROPPES DE FRANCO ATAQUEN DESESPERADAMENT PER A APODERAR-SE DE LA CARRETERA D'ARAGO

Però aquest nou esforç els ha costat més de 2.500 baixes

El control començarà...

La data del vinent dia 13, a mitja nit, ha estat finalment adoptada pel Comitè de Londres, com a data inicial del control, després d'haver passat la del dia 6, que abans havia estat escollida. Una setmana més de retard, si és que no ve un altre ajornament. I mentrestant queda enlaira la qüestió del control de les illes Canàries.

Fa una mica d'angúnia el llegir, en certs diaris anglesos i francesos, comentaris elogiosos per als membres i els patrons del Comitè. "Al capdavant—venen a dir els comentaris al·ludits—el principi de la no intervenció triomfa, i els perills d'una extensió, europea de la guerra peninsular minven molt." No manquen articulistes que admiren el coratge i la tenacitat dels homes del Comitè famós, que sense deixar-se impressionar per les crítiques que els han estat adreçades, han dut a terme llur treball.

¿No hi haurà ningú que, portant més enllà encara la paradoxa, atribueixi al Comitè de Londres, que ha trigat mig any a fer alguna cosa, el rècord mundial de la velocitat diplomàtica?

Com si no hagués passat res en aquesta llarguissima espera! I com si fos segur que el control que està a punt d'encetar-se, funcionarà d'una manera eficaç, adequada i honesta!

Durant sis mesos, hem vist que la no ingerència es tradueix en el creixent ajut d'Alemanya i Itàlia als insurgents, contrastat només en part, i després de moltes setmanes, amb l'ajut de Rússia al Govern legítim. Per diverses raons, sobretot per raons geogràfiques, els proveïments alemanys i italians han estat molt més importants que els russos, i encara gràcies que la República ha pogut comptar amb aquests.

Un Comitè constituït per a coordinar internacionalment les mesures de no intervenció, i que presència passivament la intervenció durant mig any, no pot ésser pas elogiat quan acorda, entremig de dilacions i entrebanes, l'establiment del control.

I encara hem de saber si aquest control tardà funcionarà com cal. Ultra les dificultats tècniques, hi ha la diferència d'actitud entre els dos grups controladors.

El control anglo-francès serà d'una freda imparcialitat, mentre que el control italo-alemany serà d'una profunda hostilitat. És de temer que, si no són adoptades les pertinents garanties, l'exercici del control sobre les costes orientals de la Península serveixi per a una acció directa contra la causa del poble. Els qui de fet intervenen en la guerra amb homes i amb material, ¿poden ésser uns bons controladors de la no intervenció?

Per tardà que sigui, el control, encara resultaria favorable a la República si fos practicat correctament. Per llur propi honor, França i Anglaterra han d'imposar la correcció a aquells que tinguin tendència a apartar-se'n.

A. ROVIRA I VIRGILI

Les nostres forces han efectuat un replegament tàctic al sector de Guadalajara

L'enemic fa titànics, però inútils esforços, per trencar el setge de la ciutat d'Oviedo

Madrid, 10.—Intensitat enorme en els combats que es desenvolupen a la part nord de la província de Guadalajara. Els rebels, amb tota mena d'armament, ataquen amb violència i pretenen desmoralitzar les forces lleials al Govern de la República. La nit passada atacaren amb inaudita furia. Les nostres tropes hagueren de fer un replegament per la carretera general, sense perdre posicions d'importància, fins a arribar a altres on poder fer-se fortes. Era inútil sacrificar vides per retindre en el nostre poder uns metres més de terreny, maxims sabent que des d'altres posicions les forces lleials es podrien defensar anagmàticament i aquests, en l'ordre del comandament, mantenir posicions importants que estaven degudament fortificades i en les planures properes a la carretera general fer un retrocés ordenat i tàctic amb objecte de poder-se defensar millor des d'altres posicions.

El retrocés es feu sense una sola baixada, puix que no fou precisament per pressió de l'enemic, sinó degut a l'ordre del comandament republicà. Si les nostres forces haguessin rebut ordre de resistir ho haurien fet, però a costa de moltes vides sacrificades inútilment.

Les baixes tingudes pels facciosos han estat quantiosíssimes, i hi ha qui afirma que en aquest tercer dia d'ofensiva, per la part nord de la

provincia de Guadalajara, passen de 2.500 entre morts i ferits.

En resum, fins a mitja d'avui la impressió era bona.

A causa del mal temps l'aviació no ha pogut actuar en el dia d'avui en aquest sector. Els núvols estan bastant baixos, la qual cosa fa que la visibilitat sigui poc menys que nul·la.

2.500 BAIXES FACCIOSSES
Els italians no fan altra cosa que atacar per un sol punt del front. Donada la violència de l'agressió, les forces lleials s'han replegat solament per aquest indret, és a dir, per la carretera general d'Aragó, i totes les altres posicions es conserven incommutables.

Donat el fet que les nostres forces han rebut forts contingents de reforç, la resistència que es farà serà heroica i no tindrà límit, car evitarem que els rebels s'obrin un nou pas vers Madrid.

Els rebels han aconseguit avançar a causa del nostre replegament en forma de falca sobre la carretera, però el seu punt d'avanc no és molt fort, per la qual cosa cal esperar que aviat aquesta falca haurà deixat d'existir.

Les baixes tingudes pels facciosos han estat quantiosíssimes, i hi ha qui afirma que en aquest tercer dia d'ofensiva, per la part nord de la

provincia de Guadalajara, passen de 2.500 entre morts i ferits.

En resum, fins a mitja d'avui la impressió era bona.

A causa del mal temps l'aviació no ha pogut actuar en el dia d'avui en aquest sector. Els núvols estan bastant baixos, la qual cosa fa que la visibilitat sigui poc menys que nul·la.

ACCIONS AFORTUNADES ALS SECTORS DEL SUD
En altres sectors del front del Centre, a penes hi hagut novetats a assenyalar.

Al Jarama continuen els intensos tirs, però sense que hi hagi cap moviment de forces.

Els sectors més propers a Madrid lleuger trets i algun que altre dispar de canó.

Per la part nord de la capital de la República es consoliden les posicions de la carretera d'El Pardo i La Corunya; i a la província d'Avila i a la de Salamanca, les nostres tropes continuen les seves accions afortunades sobre les posicions enemigues, les quals cada vegada es troben en situació més compromesa.

La situació del front del Centre, doncs, continua essent satisfactòria.

LA IMPRESSIÓ DE LA JORNADA ES BONA
Madrid, 10. — El general Miaja, acompanyat del seu E. M. ha sortit aquest matí de Madrid per tal de recórrer els fronts del centre que estan sota el seu comandament.

El general Miaja, retornant a la capital de la República a última hora de la tarda.

En absència del general Miaja, replegament dels periodistes, el cap de l'E. M. de l'Exercit del centre i els diaris que a la part nord de la província de Guadalajara, les nostres forces resisteixen amb heroisme els forts atacs de l'enemic.

Contestant a preguntes dels informadors, es mostra francament satisfet de la marxa de les operacions en aquest sector fins al migdia d'avui i expressa la seva confiança que seguirien les coses igualment durant la resta de la jornada.

Acabà dient que la impressió que tenia de la jornada era molt bona.

QUE ES PROPOSA L'ENEMIG AVANÇANT PER GUADALAJARA?
Madrid, 10. — «Política» en la seva impressió diària dels fronts, diu: «Persisteix la pressió feixista al nord de la província de Guadalajara. Novament va atacar l'enemic albir, enemic compost per forces regulars i italianes, comandades pels caps italians i dirigides per un general italià que pensa repetir a Espanya les seves gestes d'Abissínia, però el poble espanyol no està disposat a la seva voluntat i als tancs estrangers llançats per aquell sector i els mercenaris també estrangers, els soldats del poble oposen una tenacitat heroica i es baten amb tanta valentia que tot aquell aparell bèl·lic viu a escalfar-se contra a seva voluntat, de no cedir a l'enemic un sol pam de terreny. De totes maneres, no s'ha de confiar tot a l'heroisme dels nostres milicians.

De totes les ofensives realitzades pels facciosos contra Madrid, potser sigui en aquesta de la província de Guadalajara on l'enemic posi major interès, que vol dir també major quantitat de material i d'homes.

Els feixistes ja s'han donat compte que a tots els fronts de Madrid veuen fracassats els seus intents. Fracassaren quan volgueren atacar de front; fracassaren quan intentaren encerrar-lo per Las Rozas i el Jarama; i ara intenten una operació al nord de Guadalajara, convencuts de la inutilitat de tots els esforços que facin pels altres sectors del centre.

Amb tot, l'objectiu que persegueixen ara no sembla pas molt clar. Cal fixar-se que el front de Guadalajara està a cent quilòmetres de Madrid. El seu objectiu no pot ésser altre en aquest sector que avançar per la carretera de Saragossa en direcció a la capital de la República, perquè tractar de córrer lurs forces cap al sud-est per a aconseguir la carretera de València, equivaldria a la creació d'un front tan extens que no tenen forces suficients per molts italians i alemanys que hagin rebut per tal de cobrir-lo amb eficàcia cosa que representaria estar exposats a veure's trencat en

qualsevol moment davant d'un atac de les forces lleials.

Quant a avançar per la carretera general per tal d'apropar-se a Madrid, ens sembla una intenció massissa ambiciosa, ja que els feixistes ja tenen l'experiència de com combat l'exèrcit del centre i els italians no poden somniar que el cas de Màlaga es repetirà al sector del centre d'Espanya.

Per tot això, creiem que les operacions de la província de Guadalajara no poden tenir cap més objectiu que distreure la nostra atenció per tal d'atacar aviat per un altre sector que tingui uns objectius més lògics i immediats.

A tots els sectors del centre, cal accentuar la vigilància i l'espectativa. L'enemic no pot sorprendre'ns en res; i els nostres milicians malgrat els dies de tranquil·litat com el d'ahir han de seguir la mateixa meta que fins ara, decidits que aquesta nova ofensiva feixista que pot sorgir per qualsevol punt, tingui la resposta adequada que ens aporti a la victòria final.

COMUNICAT DE GUERRA DE LA JUNTA DE DEFENSA DE MADRID
Madrid, 10. — Comunicat oficial de guerra facilitat per la Junta Delegada de Defensa de Madrid, a les 22 hores:

FRONT DEL CENTRE. — Al sector del Jarama intensa activitat d'artilleria.

Als fronts propers a Madrid lleuger foc de fusell, especialment al

Pardo, on se li varen recollir a l'enemic vuit cadàvers amb armament de fabricació alemanya.

Sector de Guadalajara. — Els facciosos continuen pressionant en aquest sector i les nostres forces les contenen i han realitzat un brillant contraatac que els ha causat moltes baixes.

Els nostres canons feren emmudir l'artilleria enemiga.

Als altres sectors d'aquest front sense novetats.

(Passa a la pàg. 3.)

1.500 delinqüents comuns...

Els ha tramès Mussolini per ajudar Franco

El feixisme italià ha reclutat nombrosos «voluntaris» per a la legió estrangera de Franco, entre els penitenciaris de Gaeta i Portolongone. Aquests presoners — en total uns 1.500 — condemnats per delictes comuns han estat embarcats al port de La Spezia.

FLORS A LA TOMBA DE SALVADOR SEGUI

El President Companys va tributar el seu homenatge a la memòria del "Noi"

Anir al matí, al Cementiri Nou, atingué lloc l'emocionant acte d'homenatge a la memòria del líder obrer Salvador Seguí, amb motiu del centenari de la seva mort.

Representacions de totes les forces antifeixistes van sumar-se a l'acte, que revestí un to d'austeritat i senzillesa realment emocionants.

Els primers a acudir davant la tomba del «Noi del Sucre» foren els tres-cents obrers de la fàbrica «Bertran i Serra», de la barriada de Can Tunis, els quals abandonaren el treball per tal de rebre tribut al líder caigut.

Poc després va acudir davant el nínxol a disposar un ramell de flors el Consell Permanent d'Esquerra Republicana de Catalunya, representat pels diputats del Parlament català, Sauret, Tauler, i Dot, i ex-

conseller Martí Barrera. Amb aquests dirigents varen acudir al Cementiri el regidor Pla, de l'Ajuntament de Barcelona, en representació de la minoria d'Esquerra d'aquest consistori, i tots ells varen saludar els familiars de Salvador Seguí, Teresa Seguí, Castellà i d'altres, que ja eren a aquell lloc.

A les dotze féu entrada al recinte funebre el President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, el qual fou rebut pel Consell Permanent d'Esquerra, representat pels elements ja esmentats.

El President, profundament commogut davant de les proves d'afecte de què fou objecte per part del nombre públic allí congregat, romangué una estona davant del nínxol de Seguí i més tard va saludar la filla d'aquest, altres familiars i la vídua i fills de Francesc Comes (Perones).

A dos quarts d'una de la tarda, el President acompanyat del seu seguit, abandonà la necròpolis.

CORONES I REPRESENTACIONS
Entre les corones dutes per les representacions antifeixistes que acudiren al cementiri destaquem:

Centre Republicà del Districte II; Treballadors de l'Hospital Clínic; Casal Nacionalista Obrer, Districte IV (Esparteros); Col·lectiva 40 de Ferruqueria de senyors; Aurea Seguí; Grup Femení Esquerra Republicana del Districte I; Hospital; Federació de Sindicats de Sabadell (U. G. T.); Cellula ex-hotel Colom; Agrupació Partit Sindicalista; Agrupació Femenina Partit Sindicalista de Barcelona; Esquerra Republicana; Sindicat Mercantil (U. G. T.); Federació Comarcal de Catalunya; Treballadors de la Banca Marsans;

PANCARTES I CARTELLS

Potser tots plegats, hem abusat una mica massa de les pancartes i els cartells. Les parets de la ciutat — als carrers centrals i a les barrades extremes — estan farrides de paper. Tan farrides que ja formen un gruix considerable. ¿Per què tot això? ¿Per què no hem d'implantar, en aquest aspecte, un règim de sobrietat? ¿De sobrietat econòmica i de sobrietat publicitària? Entre altres motius perquè una propaganda excessiva, propagada a l'interior, puix que la propaganda a l'estranger és necessària i convenient — fa perdre l'interès que ha de mereixer si és administrada amb discreció i oportunitat. Si cada dia s'enganxen nous cartells i s'instal·len noves pancartes, no es pot esperar a gaudir-hi els ulls i a prestar-hi l'atenció que persegueixen, amb noble finalitat, els mateixos que els enganxen o les instal·len.

I les pancartes? A part del propi defecte que els cartells enganxats a una abundància notoria, en té un altre: més perill encara que constitueixen un risc per als ciutadans que transiten pels carrers. No fa gaire, a la Ronda de Sant Pere, per l'impuls del vent, els cables que sostenien una pancarta van arrencar una part d'un balcó de pedra, i alguns viants van resultar ferits. Abans d'ahir, al capdamunt de la Rambla de Canaletes, una altra pancarta va fer desprendre una pancarta i produí una nova víctima.

Després d'aquestes dues experiències doloroses hem de preguntar: ¿Quan serà prohibida la instal·lació de pancartes en aquells llocs on suposen un perill?

LA HUMANITAT i «Última Hora», Redacció de «Treball» i el Comitè Executiu local del P. O. U. I.

Lluís Companys va trametre a primeres naves del mail una monumental corona de llors amb una sobria inscripció.

Angel Pestània va enviar també una flors a la tomba del seu gran amic caigut i Arlandis també va portar una corona en nom del Partit Socialista.

Els camarades Casterlles i Caranena duïen la representació dels companys que estigueren empresonats al Castell de la Mola junt amb Seguí.

Una representació del Comitè Executiu de la Federació de Barcelona-ciutat, d'Esquerra Republicana de Catalunya, junt amb una de milicians de la Caserna General d'E. R. també disposaren sengles ramells de flors.

Fins ben entrada la tarda continuà la imponent desfilsa ciutadana davant del sepulcre de Seguí que la multitud emplenà totalment de flors.

Barricades al front i escoles a la reraguarda

posta en pràctica de les resolucions oficials, sinó que serà una cosa immediata.

A despit, doncs, de les grans dificultats de tot ordre existents en un país en guerra, la Conselleria de Cultura del Govern de Catalunya no solament escatima les atencions indispensables per a salvaguardar i créixer el nostre patrimoni i les nostres necessitats culturals, sinó que de l'esperit d'un poble, ans encara procura resoldre, enmig dels obstacles inherents a l'actual situació, totes aquelles qüestions de les quals depèn l'avenir de Catalunya. I l'avenir de Catalunya són els nostres infants. En els moments més difícils de la revolució russa, la consigna era: «Que s'enfonsi tot, però que es salvin els nostres infants». I es salvaren els infants i es salvà la revolució. Nosaltres, dintre les característiques genuïnes del nostre moviment, salvarem així mateix els nostres infants i la nostra revolució. Perquè volem, precisament, que la nostra obra renovadora sigui perdurable, és perquè a desgrat de totes les dificultats proporcionem escoles a tots, absolutament a tots, els infants de Catalunya. Són aquests infants que avui poden anar a l'escola que demà gaudiran dels guanys aconseguits pels que avui donen la seva sang a les trinxeres.

Barricades al front i escoles a la reraguarda. Dues armes imprescindibles per a combatre el feixisme. Al front el vencerem avui. A les escoles farem demà que sigui impossible el seu rebrotament.

Antoni Ma Sbert, un governador d'Esquerra Republicana és qui ha menat a bon terme aquesta croada cultural contra el feixisme. És, gràcies al seu esforç constant que d'ací a pocs dies catorze mil infants canviaran el carrer per l'aula de l'escola, i que més endavant, en un termini breu; ni un sol infant no restarà sense un amable acolliment.

